



**KONUK TÜR ŞİR**

## **Londra Günleri 1994**

**Cevat Çapan**

I  
Otuz yıl aradan sonra yeniden görünce Çehov'un  
Martı'sını,  
-Nina'yı oynayan genç kızı, şimdi Arkadina rolünde-  
o geçmiş yaz günü yaşlı şairle genç karısının  
arkalarından  
nasıl yürüdüğümü hatırladım birden.  
Evet, yazdı, herkesten uzak, yabancı bir şehirde,  
neler duyabileceğimin özlemi içinde.  
Yaşlı şairin sessizliğiydi en çok aklımda kalan,  
bir de her şeyi ve hüznü başkalaştıran kuş sesleri  
kalabalığın uğultusundan kaçıp  
sığındığım o küçük parkın  
yeşilliğinde.

II

Gelgitle alçalıp yükselen bir nehir bu Thames,  
geceleri ışıklar içinde.  
Karanlıkta birtakım tanıdık yüzler  
belirip kayboluyorlar oysa  
köprülerin kemerleri altında.  
İşte sığınağından öyküleriyle çıkıp  
son trene yetişmeye çalışan  
Feyyaz Kayacan,  
bir hiçoğlu, şişedeki adam,  
Charing Cross İstasyonunda  
bir kolunda Suavi  
Postacı Kızı Vera öbür kolunda.  
“Et eti görmüyor,” diyor, “Londra'da, yalnızlıktan.”  
“Ne olur usul usul ak, güzelim Thames,  
Feyyaz'ın *İstanbul Zeybeği* öyküsü  
sularında uzaklaşınca kadar.